

nende, men psykisk syge er vidt forskellige, og samme diagnose betyder ikke nødvendigvis samme sygdomsforløb. De syge skal have mulighed for at bo i bofællesskaber sammen med andre syge; men de skal også have mulighed for at bo ude i områderne sammen med befolkningen – den såkaldt almindelige befolkning.

Da danskerne ikke nødvendigvis er særlig tolerante over for psykisk syge, betyder det, at der skal være støtte til dem, så de kan få dagligdagen til at fungere. Mange af de sager, der er havnet i boligretten, handler om klager over overtrædelse af husordenen, hvor den, der klages over, er psykisk syg. Angsten for psykisk syge opleves også, hver gang der skal indrettes et nyt distriktspsykiatrisk center. Det er svært at få lov til at leje eller købe lokaler, og tit er der protester fra de kommende naboer.

Psykisk syge er ikke noget, man er mellem kl. 8 og kl. 16. Man kan selvfølgelig få det rigtig skidt på alle mulige tidspunkter af døgnet, og derfor bliver distriktspsykiatrien nødt til at have et beredskab, sådan at man kan få hjælp, når man har brug for det.

Det er vigtigt at blive ved med at turde gå nye veje. Distriktspsykiatrien og socialpsykiatrien var de første skridt, men vejen er stadig væk lang, og den har mange sideveje, før resultatet bliver tilfredsstillende.

Vi kan som sagt støtte det foreliggende forslag, og vi vil meget gerne opfordre ministeren til, at den handlingsplan, som regeringen er ved at udarbejde, kommer til at udmunde i en redegørelsesdebat her i Folketinget. Ellers vil vi tage initiativ til, at der kommer en forespørgselsdebat om den, hvor vi endnu en gang kan få diskuteret de politiske elementer i regeringens handlingsplan. Det mener vi er vigtigt.

Sonja Albrink (CD):

Som det jo fremgår af bemærkningerne til dette beslutningsforslag fra SF, har CD og SF tidligere været fælles om initiativer, der kunne samle et bredt flertal for at forbedre de utålelige forhold for de psykisk syge. Derfor er vi da også langt hen ad vejen enige i de punkter, som SF finder væsentlige og har taget med i dette her forslag.

SF er kørt lidt træet af dagsordensvedtagelser og udvalgsarbejde, for uanset de gode hensigter om, at nu skal det være slut med flere gruppevækende beretninger, og nu skal der skabes nogle behandlingstilbud og nogle vilkår, så vores velfærdssystem kan være sig selv

bekendt, er det jo hidtil gået, som når man holder en korkprop under vand og giver slip: problemerne var alligevel ikke løst, da proppen dukkede op igen, bl.a. fordi der manglede en overordnet økonomisk styring. Henviser nogen til en kommune og fortæller om, hvor godt det nu går dér, så viser det sig, hvis man bare kradser lidt i overfladen, at problemerne aldeles ikke er løst.

Et system, der kan fungere sådan, at nogen i fuld alvor kan foreslå forældre til sindslidende at slå hånden af deres voksne børn, når de ikke længere magter at tage over, hver gang sygehusene udskriver dem til ingenting, ja, det ved man snart ikke, hvad man skal kalde.

Socialministeren har i dag redegjort utrolig flot for, hvor mange millioner der er bevilget til forbedringer i satspuljeforliget og i finansloven. Vi har hørt, hvor langt man er nået med at opfylde fremrykningsudvalgets målsætninger, og hvordan indsatsen vil blive styrket med regeringens kommende handlingsplan for 1997.

Ja, der sker jo noget, der er jo en udvikling i gang, og det er vi sandelig glade for i CD, for det er tiltrængt. CD vil heller ikke klandre nogen i denne regering for ikke at have haft de bedste og mest ædle hensigter; men jeg må sige, at vurderingen af, at det nu bliver bedre, meget gerne skulle holde denne gang. Der skal komme mærkbare resultater nu; det tror jeg også, at vi og ministeren er enige om. CD kan tilslutte sig, hvad socialministeren har lagt frem.

Og til SF må jeg til sidst sige, at når de har fremsat dette forslag, så håber vi i CD rigtigt nok ikke, at det er tænkt som et startsignal til en partipolitisk profilering på det her emne. Det ville være til skade for en sag, som der kun for alvor kan gøres noget ved, når alle er mest optaget af at få problemerne løst.

På den baggrund må vi i CD afvise SF's beslutningsforslag.

Pia Kjærsgaard (DF):

Forholdene for de psykisk syge skal afgjort forbedres. De penge og de midler, der skal sættes af, skal sættes af, og det vil Dansk Folkeparti medvirke til. Dansk Folkeparti mener, at man skal være sammen om det her i Folketinget; uanset hvem der fremsætter forslag, må det være intentionerne, der er afgørende, når det gælder om at forbedre forholdene for svage grupper i samfundet; og dertil hører de psykiatiske patienter.